

školní časopis

PAPJÉRKY

1. číslo / XIII. ročník 2021-2022

OTEVŘENÍ ŠKOLNÍHO MULTIFUNKČNÍHO HŘIŠTĚ

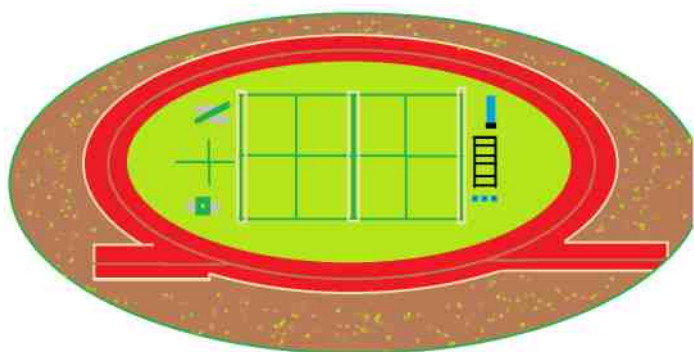
30. 9. 2021

Nové multifunkční hřiště

Milé děti,
multifunkční hřiště už se na vás těší!

Až si na mně zacvičíte, sportovní pytlík si odnesete.
Taky dort vám nakrájíme a celý ho spolu sníme.
Na tělocvik se těšíme, až si všichni zacvičíme.
Až tam cvičit budeme, celý kruh oběhneme.
Na tyči se přitáhneme a vybíjenou si zahrajeme.
Míč vysoko hodíme a daleko skočíme.
Další den zas přijdeme, cvičit na něm budeme,
hřiště si užijeme!

Inka Mačáková, Zuzanka Machalová a David Masarik

Vojta Dulínek - 5. třída

Vojta Dulínek, 5. ročník

VÍTEK

Bylo jedno hřiště školní,
kde cvičili žáci hodní.
Pan školník se tam na ně dívá,
jak shazují všechna kila.

Na kamery se dívá i pan ředitel,
jestli neděláme lumpárny
pod jeho dílem.

Tvůrcům hřiště velké díky!
Nešlapeme na trávníky,
ani psy tam nevodíme,
ani kola nevozíme.

Čas nám rychle letí,
nehažte tam smetí!
Přejem si, ať hřiště vzkvétá,
ať nám slouží dlouhá léta.

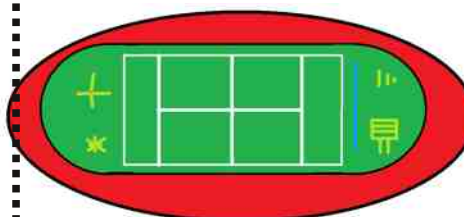
*Barbora Juračková, Bára Křeháčková,
6. ročník s Mgr. Jitkou Machalovou*

V rozhlase se ozvalo:
„Děti, už to nastalo.
Když dneska dojdete,
pan ředitel se starostou
hřiště pro vás otevře.“
„A když uděláš správný cvik,
máš pytlík na tělocvik.“
Pak na ovále devátáci běželi
a diváci křičeli:
„Jejda, já se těším,
na hřiště už běžím.“

*Marika Kročilová, Lucinka Mlčochová
a Matěj Křeháček, 3. ročník
s Mgr. Kristýnou Miklánkovou*

Kristýnka Ševčíková, 1. ročník

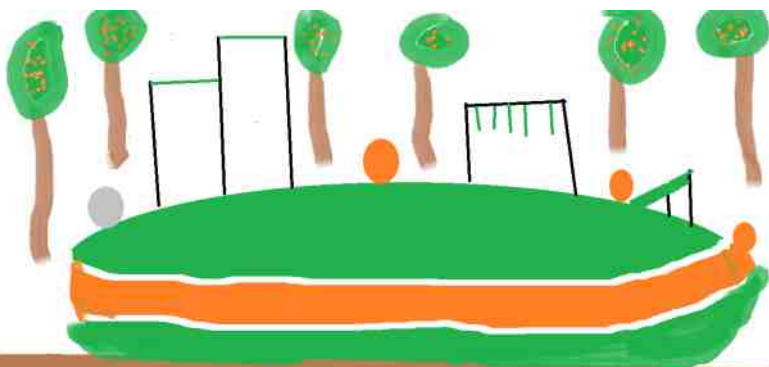
Jožka Vacula - 5. třída

Jožka Vacula, 5. ročník

OTEVŘENÍ NOVÉHO HŘIŠTĚ bylo super.

Ten dort byl dobrý a překvapil mě i ten marcipán. Já totiž marcipán normálně nejím, ale tento mi chutnal. Bylo tam hodně lidí, ale to mě nezastavilo si dát guláš. Potěšil mě dáreček. Myslím, že se všem toto hřiště líbí.

Šárka Kročilová, 5. ročník v PNP

Peter Martinák - 5. třída

Peter Martinák 5. ročník

V rozhlase se ozvalo:
„Haló, haló, milá školo,
multifunkční hřiště je otevřeno.“
Už se na vás těší
pan Zmrzlý a další děti!

„Mami, už to vidím,
mami, už to slyším
i starší lidi tady ráda vidím.“

Dort se pro vás krájí,
pan ředitel ho hájí
a deváťáci s osmáky
svým během celou slavnost zahájí.

Žáci rychle běží
a diváci ječí:
„Olympiádu byste určitě vyhráli
a zlatou medaili za to dostali.“

Stela Janků, 3. ročník
s Mgr. Kristýnou Mikláňkovou

Dorotka Papalová, 1. ročník

Tam, kde bylo pískoviště,
vyrostlo nám nové hřiště.
Všichni už se prohánějí,
jejich kola u zdi stojí.
Skáčou, běží, fotbal hrají
a všichni jsou velmi hraví.

Je tam okruh stometrový
na běhání hodně dobrý.
Běhají i dospělí,
ovál prostě milují.

Trávu kolem vysadili,
na chvílku tam nechodili.
Doufáme, že dlouhé roky
budem po něm dělat kroky.

Vnoučata si tam hrávat budou,
neukousají se nudou.
A tak, pane řediteli, děkujeme Vám,
že jste měl tak skvělý plán.

Matěj Knap a Vítěk Prokop Ševčík,
6. ročník s Mgr. Jitkou Machalovou

Obrázky namalovali předškoláci Miki, Vítěk, Eliška a Milica
s Magdou Křeháčkovou, na počítači v PNP s Dankou Michalcovou

Jedním slovem: PARÁDA!

rozhovor
s panem ředitelem

Jak a kdy vznikl nápad na výstavbu nového školního hřiště?

Ten nápad vznikl od prvního dne, co jsem tady, takže zhruba koncem června 2001, když jsem tady nastoupil. Byla to tehdy malotřídka. Nebylo tady nic, zkuste se podívat na staré fotky. Prostranství před školou bylo prázdné a opuštěné. Tam, kde teď máme nové multifunkční hřiště, bývala zanedbaná a zarostlá zahrada.

Můžete nám přiblížit časovou osu od nápadu až po dokončení stavby? Jak dlouho to celé trvalo?

První velká změna se stala v roce 2003 a 2004, kdy jsme vybudovali nástavbu a nové učebny, mezitím se udělala nová okna a fasáda. Další taková velká změna byla, když jsme v roce 2018 přistavili nové poschodí pro II. stupeň ZŠ. Už tehdy jsem panu starostovi připomínal: „Ještě to hřiště, ještě to hřiště nám chybí!“

Takže o hřišti jsme se začali reálně bavit až v roce 2018. Budovat se mělo už 1. září 2019, ale to nevyšlo, protože v obci byly jiné úkoly. Další termín byl stanoven na 1. září 2020, ale jak víte, byl covid, takže se všechno zpozdilo... Až letos to vyšlo a dá

se říct, že se to stihlo postavit v rekordním čase. Patnáctého července 2021 se poprvé „hráblo do země“ a už 30. září jsme hřiště slavnostně otevřeli. Původně se mělo otevírat už 1. září 2021, ovšem prvním „hrábnutím do země“ se přesekl velký elektrický kabel a pak nám později zapršelo, takže se otevření o měsíc zpozdilo.

Bylo těžké najít firmu, která by postavila něco takového jako je naše hřiště? Přece jenom, není to úplně obvyklá stavba.

Tady musím velmi pochválit pana starostu Josefa Trechu, který oslovil firmu,

kteřá opravovala a starala se o kurty, protože měl s firmou dobré zkušenosti. I já jsem si velmi sedl (pracovně i lidsky) s majitelem firmy panem Zmrzlým. Firma s názvem JM Demicar s.r.o. byla skvělá. Musím vám říct, že to byla sehraná parta chlapů, kteří stále pracovali a nepostávali, a jak vidíte, svou práci odvedli ve velmi vysoké kvalitě.

Bylo potřeba výstavbu popohánět?

Ne, právě naopak. Chodil jsem za těmi chlapy a jenom chválil.

Byly nějaké komplikace, které vás zaskočily a nedaly se předvídat?

Dá se říct, že nás nezaskočilo nic, protože stavba byla dopředu dobře připravená. Ti chlapi přijeli a přesně věděli co mají dělat. Já jsem to opravdu musel jen obdivovat.

Jaký byl rozpočet na nové hřiště?

Tak na tuto otázku by vám spíš odpověděl pan starosta, ale někde zveřejnil, že to bylo 5,200,000 Kč. U takové velké stavby vzniknou vždycky takzvané vícepráce, a to jsou ty nepředvídatelné okolnosti jako např. přeseknutý kabel. Za mě je to hřiště za hodně slušnou cenu.

Jak jste s výsledkem spokojen?

S výsledkem jsem velmi spokojený a věřím, že to tady vydrží dalších 30 až 40 let.

Kdybyste měl naše nové multifunkční hřiště popsat jedním slovem, které by to bylo?

Paráda! :-)

Máte radši zimu nebo léto?

Já už jsem starší, takže už mám radši to léto.

Pořídil byste si raději kočku nebo psa?

Psa.

Nejoblíbenější barva?

Taková písková.

Oblíbené jídlo?

Já sním všechno, protože jsem byl tak vychovaný.

Jste spíše sova nebo skřivan (ponocujete, nebo vstáváte brzy)?

Spíš skřivan.

Věříte na osud, nebo máme život ve svých rukou?

Já bych řekl, že každý je svého štěstí strůjcem.

Kdybyste mohl mít nějakou super schopnost, jaká by to byla?

Mně by stačila ta tři přání od zlaté rybky :-), ale všechna by se točila kolem školy.

A poslední otázka, co plánujete do budoucna?

Rád bych vedl školu ještě pár roků, dokud se škola skutečně neupevní, a potom bych si přál, aby pokračovala tak, jak jsem to chtěl.

Děkujeme za rozhovor

*Martin Jurásek, Adam Kubiš
8. ročník*

POJĎME SI ZACVIČIT

V současné době je multifunkční školní hřiště mimo běh uzpůsobeno především na volejbal a nohejbal. Jelikož jsou na hřišti nainstalovány i basketbalové koše, lze si procvičovat střelbu na koš nebo si zahrát v dnešní době velice oblíbený streetball.

Atletická dráha se skládá z rovinky, která je určena pro sprint na 60 metrů a pro delší běhy je možné využít více než 100 metrový ovál.

V blízké budoucnosti přibudou do výbavy hřiště i malé fotbalové branky, takže se žáci a návštěvníci hřiště budou moci brzy zdokonalovat i v této hře.

Pro posílení těla lze využít i četné workoutové prvky.

Mgr. David Smetana, váš tělocvikář

WORKOUT

Na novém multifunkčním hřišti najdete workoutové hřiště s různými prvky.

Workout znamená v angličtině tělesné cvičení.

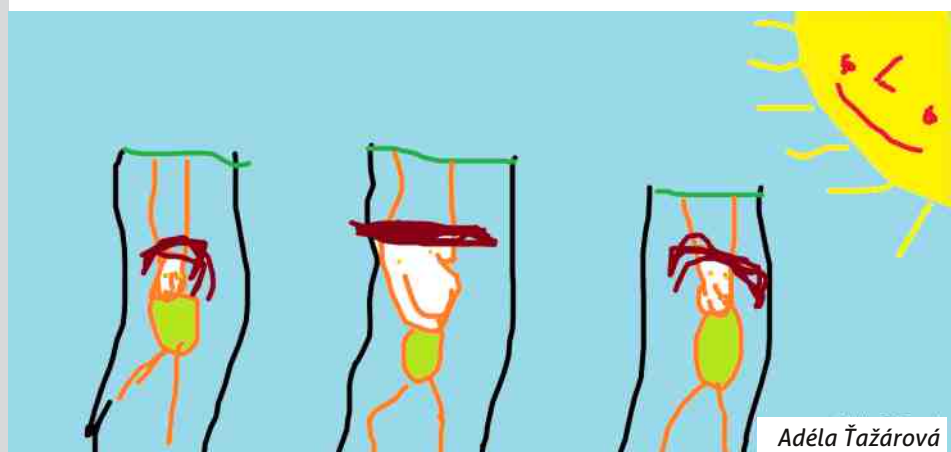
Je to sportovní aktivita s vlastní vahou těla, která zahrnuje různé cviky především na hrazdě, bradlech, žebřinách, horizontálních žebřicích, kruzích a jiných konstrukcích. Hlavní důraz je kladen na cvičení s vlastní vahou, rozvoj síly a vytrvalosti.

Workout nabízí klasické cviky jako: kliky, shyby-přítahy, dipy, dřepy, sklapovačky a sprint.

Lidé, kteří se workoutem zabývají, nazývají sami sebe porůznu: workouteři, pouliční (street) sportovci atd.

Zatím jsme v tělocviku workoutové hřiště nevyužili, ale těšíme se, až se k tomu dostaneme.

Martin Jurásek a Adéla Mimochočková, 8. ročník

*Adéla Ťažárová
1. ročník*

MÁME RÁDI TĚLOCVIK

Prvňáčci přímo milují hodiny tělesné výchovy. Rádi mají rozcvičku, nejraději běhají a hrají hry ve skupinách. S míčem jim to také jde a už umí kotoul vpřed. Ze svých těl děti vytvořily písmena, která už znají, a na novém multifunkčním hřišti šedesátku uběhly s chutí a radostí.

Mgr. Marie Ševčíková

Markéta, 2. ročník

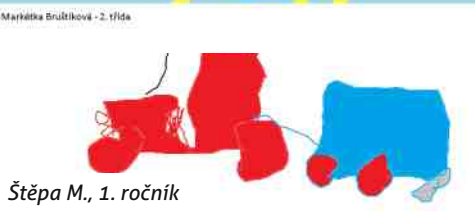
Markéta Brulčíková - 2. třída

Adrianna, 2. ročník

Terka, 5. ročník

Štěpa M., 1. ročník

Zdiška, 2. ročník

Adam, 2. ročník

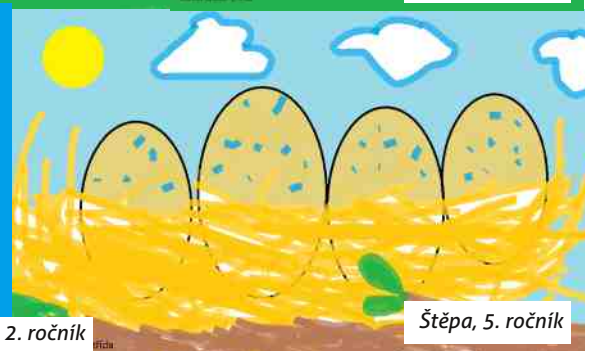

Zdiška, 2. ročník

Škola na konci světa Březová

Natálka, 2. ročník

Štěpa, 5. ročník

Co se nám v tomto školním roce nejvíc ve škole líbí, z čeho máme radost ?

Na tuto otázku byla u druháčků jednoznačná odpověď! „Přece naše nové multifunkční hřiště! Děkujeme, pane řediteli. Je to super! Máme z něj velkou radost.“

2. ročník s Mgr. Janou Salanci

ŽÁBA PODOBÁ SE KOČCE

Jen blázna by napadlo,
že žába podobá se kočce,
a přece jsou si blíže
než vložka vložce.

Čím to je?

Teď každý se zasměje.

Když kočka sedne vedle žáby,
obě mají mouchy rády.

Když jsou nalačno,
mají v hlavě oblačno.

To pak obě strašně hlučí,
že ohluchly už mnohé uši.

Kočka mňouká,
žába kváká.

Když sedí,
připomínají draka.

Anja Mačáková, 6. ročník

PODZIMNÍ PROBLÉMY ZVÍŘAT

Na podzim se hádají veverky se zajíci -
je tráva suchá (zaječí názor), nebo zlatá
(veverčí)? Rozsoudíte je?

Jak zebry přišly k pruhům?

Na podzim se brzy stmívá, zebra
překvapila tma. Ráno v zrcadle zebra
spatřila slušivý černý pruh, co jí tma
namalovala. Pruh se jí tak zalíbil,
že ponocovala celý týden, aby se
mohla pochlubit krásným pruhovaným
vzorem.

Taky milujete pruhy?

Zkuste ponocovat.

(Má to však háček, tma maluje jen na
holou kůži. Vzhůru, otužilci!)

Dominik F. Bartoník, 4. ročník IV

Co to tam šupoce

(na nápěv stejnojmenné písně)

Erik Bruščík, Miroslav Čaňo, Kateřina Elnerová, Tomáš Ondřejka (7. ročník)

Co to tam šu - po - ce za tú ško - lič - kú. Hřiště sa tam staví, hřiště sa tam staví, hřiště sa tam
 10 sta - ví pro tú ško - lič - ku.

2. /:Majú tam aj bágry, tatry veliké,:/
asi dvacet lopat, možem rychlo kopat,
protože sa mosí začat budovat.

3. /:Hotovo je, sláva, vybudováno!:/
Proslov ředitele, přestřihnutí pásky,
vběhly tam už děcka, na to hřišťátko.

Parta z klubu Ypsilon

Na nápěv písně Parta z ranče Ypsilon

(Adam Kubiš, Erik Kostelan, František Vacula, Martin Jurásek)

Žáci 8. třídy - Školy Březová (2021/2022)

Každé rá - no schází z hor ta parta z klubu Ypsi - lon, mezi nimajede na kole ten
 7 děl - ník jmé - nem Tom.

2) Tam dole u školy je ovál tartanový,
nedávno tam ještě bývalo to hřiště pískový.

3) Co asi stalo se s tím starým hřištěm pískovým,
co asi stalo se, že už tam nestojí.

4) Až jednou sem k nám přijdeš, tak přijď se na plac podívat,
a taky na tu velkou školu, kterou má každý rád.

Běhám po Březové

Na nápěv písně Chodím po Broadwayi

Žáci 8. třídy - Školy Březová (2021/2022)

Běhám po Březové stále sem a tam, běhám po Březové stále sem a tam, běhám
5 po Březové, až ke škole, pro-to-že tam no-vé hřiš-tě mám. Klíče
9 ne-dos-ta-nu, osmnáct ne-mám, klíče ne-dos-ta-nu osmnáct ne-mám, klíče ne-dos-ta-nu,
14 ne - dos - ta - nu, pro - to - že já osmnáct ne - mám.

Co jste dělníci

(na nápěv písně Co ste hasiči)

Sebastian Bartko, Jan Horňák, Ferdinand Kalous, Petr Křeháček - 7. ročník

Co jste děl-ní-ci, co jste dě-la-li, že jste nám u ško-ly, u ténaší ško-ly
13 hřiš-tě sta-vi-li. Jaké byto hřiště bylo, kdyby nám to vy-dr-želo, jaká byto hanba byla,
23 kdyby tam nic nebylo! Na ko-le se tam nemůže, pak ti nikdo ne-po-mů-že, na kole se
30 tam ne-mů-že, je tam zá-kaz kol!

POSTCROSSING

Aplikace Postcrossing umožňuje posílat pohledy (v angličtině) do celého světa a následně očekávat pohledy z různých zemí, které přijdou k nám. Zatím jsme poslali dva pohledy (země nám vygeneroval počítač) a dostali jsme také dva. Tak schválně - poznáte, odkud přišly, a dokážete přeložit jejich text?

7. ročník s Mgr. Kritýnou Beníčkovou

DO ŠKOLY JSEM CHODILA RÁDA

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MATYÁŠOVOU

Můžete nám říct něco o sobě?

Bydlím v Uherském Brodě, jsem vdaná a mám dva malé chlapečky, takže jsem nastoupila teď nově po mateřské dovolené. Mám praxi na střední škole a vysoké škole. Baví mě lyžování, prkno a dříve jsem hrávala basketbal, ale teď se snažím veškerý volný čas věnovat svým dětem.

Jak jste se učila na základní škole? Váš oblíbený předmět?

Bavilo Vás chodit do školy?

Na základce jsem se učila, myslím, dobře, většinou bylo vysvědčení s vyznamenáním. Nešla mi čeština a obecně jazyky, a naopak mi šla matematika, fyzika a rýsování, tedy předměty technického typu. A bavil mě tělocvik. No a do školy jsem chodila ráda. :-)

Proč jste si vybrala zrovna toto povolání? Snila jste o tom už od dětství?

Nooooo, popravdě, nesnila. Sice moje maminka říká, že jsem si už od mala řadila plyšáky a učila jsem je, ale to už si nepamatuji. Rozhodla jsem se až po maturitě, volba byla mezi stavebním

inženýrstvím a specializací matematiky a deskriptivní geometrie. Nakonec jsem se rozhodla pro Přírodovědeckou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obor matematika a deskriptivní geometrie.

A proč právě takové těžké obory?

Protože mi to šlo a bavilo mě to.

Proč právě Březová?

Mohla jsem pokračovat učit ve Zlíně, ale tím, že bydlíme v Uh. Brodě a máme 2 malé děti, tak jsem hledala něco blíž. Rozeslala jsem životopisy po okolí a ozval se mi, teď už náš pan ředitel, za což jsem mu velmi vděčná.

Vaříte ráda? Máte oblíbené jídlo?

Vařím ráda i pečou ráda a oblíbené jídlo asi nemám, protože mám skoro všechno ráda. :-)

Oblíbené číslo?

Je to 12, protože jsem v basketbale měla na dresu 12 a dá se dělit 1, 2, 3, 4, 6 a 12.

Oblíbená třída?

Motýlci a Sluníčka :-)

Kdybyste mohla mít nějakou superschopnost, která by to byla?

Asi čtení myšlenek. Abych věděla, o čem žáci v hodině přemýšlí. :-)

Jste ranní ptáče, nebo noční sova?

Podle toho, jak se mi to hodí. Když mi to o víkendu děti dovolí, tak si i ráda pospím.

Jste spíše moderní člověk, nebo tradiční?

Já jsem jak ze staré školy. Např. žáci musí mít respekt k učitelům, musí si plnit svoje povinnosti, a ne se pořád jen ohánět svými právy.

Co vy a tradice? Vánoce, Velikonoce atd...?

Tak mám dva chlapečky, takže se na Velikonoce nechám vymrskat... A Vánoce samozřejmě: kapr, bramborový salát a dopoledne chodíme do lesa krmit zvířátka.

Máte nějaká domácí zvířátka?

Máme psa, kočku, jezírko s rybičkami, dvě vodní želvy, bažanty, kačeny, prasátka, slepice, králíky, husy a perličky.

Děkujeme paní učitelce Matyášové za tento rozhovor! Bea a Vena, 8. ročník

ROZHOVORY S CESTOVATELEM MILANEM LVEM

Dnes bychom vám chtěli představit slavného cestovatele Milana Lva. Je to velice známý cestovatel. Proletěl i těmi nejmenšími částmi světa, byl dokonce i na Mauriciu, viděl modrý mauricius, byl v muzeu nejvzácnějších papoušků a jiných ptáků a jiných zvířat. V Anglii byl ubytován hned vedle království Alžběty II. a v Americe bydlel hned vedle Bílého domu. Když byl v Hollywoodu, potkal spoustu známých hvězd, a byl dokonce i v Tokiu a jedl durian s místními lidmi. Má fotku s Billie Eilish, Beyoncé.

5. ročník s Mgr. Jirkou Miškarem

Umíte své jméno napsat v čínštině?

Neumím, je to moc těžké, ale umím ho vyslovit.

Byl jste někdy v Thajsku?

Ano, byl a moc se mi tam líbilo.

Přivezl jste si někdy nějaký vzácný suvenýr?

Kel slona z Afriky. Je to můj parták a cestuje se mnou.

Plaval jste někdy s delfíny?

Ano, bylo to moc fajn, jak se předváděli a skákali skrz kruh.

Byl jste někdy v džungli?

Málem mě kousla anakonda, honil mě dva dny tygr, schoval jsem se mu na strom a našel jsem

si nového kamaráda papouška Oskara.

Viděl jste naživo divoké prasce?

Už tolikrát, že se jich nebojím. Dokonce jsem si i jedno hladil.

Jedl jste někdy brouky?

Nejlepší jsou v těstíčku s durianem.

Jel jste někdy na velbloudovi v poušti?

Ano, ale skoro jsem spadl do rozpáleného písku.

Já osobně jsem nikdy letadlem neletěl, ale Vy možná ano. Zřítelo se s vámi někdy?

Letěl jsem nad Afrikou a pilot oznámil, že se porouchal levý

motor. Zříteli jsme se, přežil jsem jen já. Dva měsíce jsem lovil divoká prasata, abych přežil.

Jel jste někdy na psím spřežením po ledovci?

Jel a málem jsem se propadl do ledové vody.

Janků Jan a Šimková Tereza

Kde jsi byl naposledy, než jsi k nám přijel?

V Německu, protože jsem letěl sem k vám.

Zažil jsi zemětřesení?

Ano, bylo to hrozné. V Turecku byla tajemná noc, když jsem uslyšel výbuch. Nevěděl jsem, co mám dělat, jestli utéct nebo pomoci lidem. Rozhodl jsem se pomoci lidem, kteří byli zranění. Nakonec jsem všem pomohl a všichni byli v pořádku.

Byl jsi v Itálii?

Byl jsem všude. Byla tam nádherná až přenádherná místa. Byly tam zasněžené hory a kopce, sněženky, všude okolo padal krásný bílý sníh.

Jedl jsi někdy brouky?

Jedl, ale už nikdy bych to nechtěl, protože mi bylo z toho špatně.

Jedl jsi někdy mořské plody?

Jedl jsem mořského koníka a chobotnici, bylo to křupavé a dobré. A dal bych si to znovu.

Kolik let cestuješ?

Cestuju už 25 let. Kdybych

cestoval jen pár let, tak bych nedokázal objet celou zeměkouli.

Natálie Vaculová a Julie Kročilová

Kde se vám nejvíc líbilo?

Asi v Thajsku. Je tam hezky a mají tam hezké pláže. A dobře tam vaří.

Máte místo, kde jste nebyl a chtěl byste se tam podívat?

Na Antarktidu. Je to jediné, kde jsem nebyl.

Zažil jste někdy výbuch sopky, tsunami nebo zemětřesení?

Zažil, vše, výbuch v LA, tsunami na Maledivách a zemětřesení v Africe. Nepřeju to nikomu.

Jak se Vám líbilo v Africe?

Afrika... To je jedno z oblíbených míst a mají tam velké pustiny.

Je nějaké místo, které se Vám nelíbilo?

Ano, v Číně se mi to nelíbilo, na každém rohu bylo moc lidí.

V kolika letech jste začal cestovat?

V osmnácti jsem se začal zajímat o okolní státy. Pak jsem se chtěl i někam podívat a tak to začalo.

Jedl jste někdy jídlo, do kterého jste se normálně nepustil, jen z hladu?

Byly to krevety. Když jsem byl malý, tak jsem je jednou měl a vůbec mi nechutnaly. Ale když jsem uvízl na malém ostrůvku, tak jsem měl v baťožu krevety z oběda, co jsem už nechtěl, tak jsem je snědl.

Jaký byl Váš největší zážitek?

Mám jich víc. Jako třeba když jsem se klouzal s tučňáky na bříše nebo plaval s delfíny.

Viděl jste někdy žraloka nebo velrybu?

Ano i ne. Když jsem plul na lodi, tak jsem viděl velrybu, ale žraloka bohužel ne. Ale viděl

jsem kosatku. Ale když si tak vzpomínám, žraloka jsem viděl jednou na pobřeží, bylo to ještě mládě.

Byl jste někde déle jak rok?

Ano, byl jsem rok a půl v Americe, protože jsem tam měl dobrou práci.

Dal jste někdy nějaké peníze na charitu?

Jo, dám tam občas něco.

Nela Uhrová a Barbora Masariková

Jak dlouho pobýváte na jednom místě?

V jednom státě pobývám asi 14 dní. Záleží na okolnostech, které mě potkají.

V jaké nejvzdálenější zemi jste pobýval?

Na nejvzdálenějším místě jsem byl na Havaji, na Havaji byly krásné pláže i moře. Obyvatelé Havaje byli veselí lidé.

Viděl jste někdy nějakou kouřící sopku?

Viděl jsem několik kouřících sopek a některé dokonce chrlily lávu, nebyl to příjemný pohled. Někdy mi šlo i život

Ztratil jste se někdy v nějakém pralese?

Jejda! Asi stokrát, když jsem se ztratil poprvé, tak mi pomohli domorodci. Dodneška jsem rád, že mě našli.

Potkal jste někdy nějakého lidožrouta?

Naštěstí jsem nepotkal a jsem rád. Kdybych ho potkal, tak se

z toho zblázním, asi bych to nepřežil. Určitě by si pochutnali. Hahaha!!!

Jaké nejzajímavější jídlo jste jedl na cestách?

Jednou mi domorodci dávali sníst chobotnici, byla živá, tak jsem jí nesnědl. Brrrrrrr!

Byli jste někdy na severním pólu?

Jasně, že jsem tam byl. Byla strašná zima. Spal jsem s Eskymáky v iglú.

Jaká národnost je pro vás nejzajímavější?

Můžu říct, že velmi obdivuji Eskymáky za to, že tam vydrží ty hrozné mrazy, a také jejich šikovnost.

Ocítl jste se někdy v nebezpečí? Šlo vám o život?

Ano, mnohokrát mi šlo o život. Jednou jsem lezl po skále bez jištění, protože dole pod skálou byli rozzuření lvi. Skálu jsem opatrně přešel, ale na druhé straně bylo jezero. Chtěl jsem ho přeplavat, ale byly tam piraně.

Postavil jsem si malou loďku. Přeplaval jsem jezero a uháněl jsem dál. Narazil jsem na místní domorodce, ti mi pomohli z džungle na letiště.

Na co se nejvíce těšíte po příjezdu domů do České republiky?

Nejvíce se těším na svou rodinu a kamarády. A taky na české pivo! Taky se nejvíc těším na českou kuchyni a nejvíc na maminčiny švestkové knedlíky.

Štěpán Prýmek a Václav Vacula

Do jaké země se chceš ještě podívat?

Zimbabwe, jsou tam krásné vodopády a Afriku mám rád. Šumění vodopádů mě uklidňuje. V Zimbabwe jsou velcí sloni. Moc se tam těším.

Která je tvoje nejoblíbenější země (kromě ČR)?

Itálie, je to tam skvělé. Byl jsem u pláže, je to super. Potkal jsem i spoustu Čechů a já se s nimi bavil. Byla to sranda a našel jsem si tam kámoše. Byla tam výborná pizza se sýrem a salámem.

Kdy byl tvůj první výlet do ciziny?

Před dvaceti lety do U.S.A. Projel jsem se tam na koni, bylo to velké dobrodružství. Moc jsem si to užil. Navštívil jsem spoustu míst.

Proč jsi chtěl cestovat?

Protože jsem chtěl objevovat svět a je to sranda. Poznávat nové lidi a ochutnat nové jídlo.

Byl jsi uvnitř pyramid?

Ne, ale viděl jsem je. Byly obří a udělal jsem si s nimi hodně fotek. Plánuji se do pyramid podívat.

Byl jsi někdy v moři jako potápěč?

Ano a smočil jsem si ocas a viděl jsem tam korály, ryby, delfíny. Bylo to v Tichém oceánu.

Byl jsi v Japonsku?

Japonsko je pěkné. Zkusil jsem si kimono a koupil jsem si sochu zápasníka.

Viděl jsi ty růžové stromy?

A jak krásně voněly! Vypadaly překrásně. Vzal jsem si větvičku na památku.

Jedl jsi někdy chobotnici?

Byla výborná, měl jsem ji s olivovým olejem a salátem. Jedl jsem ji v Itálii, v Řecku, v Kanadě, v Austrálii a v Řecku.

Jedl jsi sushi?

Ano, zkusil jsem to.

Vojtěch Dulínek, Dominik Bršlica

Přišel k nám do třídy velký cestovatel Milan Lev. Je žluto hnědý, má žluté tričko s plakajícím smajlíkem, má hřívu jako lev a velký pupek. Hnědé oči.

Kde jsi byl?

Všude. Bylo to moc hezké. Na každém místě jsem viděl něco zajímavého a přivezl jsem si památku, kterou jsem shromáždil ve své bedýnce na talismany.

Tvoje nejlepší dobrodružství?

Houpal jsem se na liánách a řezal krky mumiím a kostlivcům.

Nejhezčí místo?

Afrika, protože mám moc rád zvířata (na oběd). Jako talisman jsem si dovezl krokodýlí kůži. Ze stromu jsem na krokodýla házel kameny, pak jsem na něj skočil a zakroutil mu krkem.

Vyšplhal jsi na horu Mount Everest?

Jasně. Ale zlomil jsem si u toho obě ruce a šplhal jsem zuby

nehty. Když jsem vylezl, všechny zuby mi vypadaly a ztratily se v bílém sněhu.

Jedl jsi nějaké mořské plody?

Jedl jsem všechny, ale nejvíc mi chutnal tuleň a žralok. Ze žraloka mám zuby na památku.

Zachránil jsi někoho?

Ne, jenom málem. Někdo se topil a já za ním skočil a málem jsem se utopil taky, ale někdo nás naštěstí zachránil. (Ještě bych rád věděl, kdo to byl).

Našel jsi někdy něco vzácného nebo něco, co jsi nikdy neviděl?

Viděl jsem něco neobvyklého, ale nic vzácného. Byl to mumijový slon. Byl omotaný bílým toaletákem s červenými srdíčky a tančil na písničku Láska je tu s námi.

Cestoval jsi sám, nebo jsi měl společnost?

Cestoval jsem sám, ale všude jsem si našel kamaráda. Jen v Antarktidě ne. Nejlepšího kamaráda jsem si našel v Česku,

byl to Jiří Miškar.

V kolika letech tě začalo zajímat cestování a příroda?

Ve čtrnácti letech mě začala zajímat příroda a řekl jsem si, že začnu cestovat po celém světě. Když jsem byl plnoletý, moje první cesta byla do Německa.

Líbí se ti u nás ve škole?

Líbí, jste moc hodné děti a pan učitel z vás musí mít radost. Jsem rád, že jsem tady s vámi mohl být.

Tereza Mlčochová a Šárka Kročilová

HERNÍ SVĚT

Vybrali jsme si tuhle hru kvůli tomu, že máme rádi závodní hry.

Je to online hra, takže ji můžete hrát i s kamarády. My hrajeme tuhle hru spolu velmi rádi, protože proti sobě závodíme a je to sranda. Někdy u toho strávíme hodně času.

FORZA HORIZON 4

Vývojáři: Turn 10 Studios, Playground Games

Návrhář: Ben Thanker-Fell

Vydání hry: 28.9.2018

Platformy: Xbox, Microsoft Windows

Ocenění: Bafta Games Award za Britskou nejlepší hru

Počet aut: 758

Dělí se na skupiny podle značek aut.

Nejrychlejší auto: Ferrari 599XX Evolution 2012

Nejvzácnější auto: Ford Capri RS3100 FE 1973

DLC: Car Pass 1, VIP, Ostrov Pokladů, Best of Bond cars, Formula drift pack

O hře

Je to závodní videohra s otevřeným světem. Hra se odehrává ve Velké Británii v lego světě, na ostrově Skye u Velké Británie. Jedná se o 4. část Forza Horizon série. Každý čtvrtěk se ve hře mění roční období.

Cena hry

Normalní edice 1750 Kč, Deluxe edice 2250 Kč
Ultimati edice 2800 Kč

Pocity ze hry

Hra je dobře zpracovaná, má hodně aut, hezká velká mapa, hodnocení: 11/10

Proč hru hrát

Pokud se zajímáte o auta a závodní hry, je to hra přímo pro vás.

Vyvolá ve vás pocit rivality, když vyhrajete závod.

Za vyhraný závod nabízí vliv a herní měnu. Když nasbíráte určitý počet vlivu, zvýší se vám level, za to dostanete Wheelspin, což je kolo štěstí, nebo super Wheelspin za Star Rank up, což je trojitý Wheelspin. Má to úžasnou realnou grafiku.

Lidé, kteří hrají Forzu Horizon 4, se můžou těšit na pokračování série Forza Horizon, protože 5. listopadu vychází Forza Horizon 5.

Doporučil bych tu hru všem kteří mají rádi realné závodní hry.

Pokračování: Forza Horizon 5

Vyjde: 5. Listopadu

Cena standard edice 1750 Kč, Deluxe edice 2250 Kč, Premium edice 2800 Kč

A na co se můžete těšit?

Na kaňony, na sopku, na písečné bouře a celkově na přírodní katastrofy, na nová auta, na novou mapu, přibude 11 přírodních oblastí, na nová zvířata, 4k grafika.

Jiří Vacula, Erik Kostelan, Dan Bartko, 8. ročník

Výroba elektřiny v jaderných elektrárnách

Nejdřív bych chtěla říct proč jsem si tohle téma vybrala. Můj dědeček byl úspěšný jaderný fyzik a často nám vyprávěl o jaderných elektrárnách atd. z perspektivy někoho, kdo tam přímo pracoval. Takže mi vždy byla tato témata blízká. Taktéž aktuálně můžeme v médiích vidět zprávy o tom, jak se bude zdražovat energie. V dnešní době se můžeme setkat s různými názory na výrobu elektřiny. Každá elektrárna má nějaká negativa, nějaká pozitiva. Kvůli stále se zvyšující spotřebě elektřiny je potřebné jí produkovat více a více. Právě proto se lidé snaží najít způsoby levnější, jednodušší a ekologičtější výroby.

Mezi některé z elektráren, které využíváme, patří větrné, solární nebo jaderné, o jejichž výhodách či nevýhodách něco napíšu.

Jaderné elektrárny jsou považovány za ekologičtější proto, že neprodukují oxid uhličitý, který přispívá ke skleníkovému efektu. Také je k výrobě velkého množství elektrické energie potřeba malé množství jaderného paliva. Palivo pro jaderné elektrárny je však neobnovitelný zdroj – uranová ruda. Při těžbě a zušlechťování rudy také dochází k poškození přírody a taktéž k produkci různých nebezpečných odpadů. Největším problémem je však likvidace vyhořelého jaderného paliva, které je vysoce radioaktivní po dlouhou dobu. I přes tato rizika má výroba elektrické energie v jaderných elektrárnách nezastupitelnou roli

v ekonomice každého státu, neboť snižuje riziko omezení dodávek el. energie, např. při potížích s dodávkou paliva pro tepelné elektrárny v chladných obdobích. Různé typy jaderných elektráren mají negativní dopad na životní prostředí. Jaderné elektrárny mají citelný negativní vliv na okolitou krajinu.

Mnoho lidí je ještě stále vyděšených při představě žít v blízkosti jaderné elektrárny, a to z velké části kvůli katastrofické havárii v Černobylu a v japonské Fukušimě. Což je pochopitelné, ale musíme myslet na to, že například havárie v Černobylu byla zapříčiněna nedisciplinovanou obsluhou a velmi zastaralou jadernou elektrárnou. Většinu havárií zavinil lidský faktor. Aktuálně je riziko jaderné elektrárny postavené dle současných technických předpisů minimální.

V jaderné elektrárně vzniká elektřina v generátoru, který je poháněn otáčející se turbínou. U větrných a vodních elektráren turbínu roztáčí přímo energie větru, vodního proudu. Avšak tyto elektrárny nejsou až tak stálé a spolehlivé, právě protože jsou závislé od počasí.

U tepelných a jaderných elektráren je rozpožehávána pára. V jaderných elektrárnách vzniká z tepla uvolňovaného při řízeném štěpení jader radioaktivních prvků. Jaderné elektrárny jsou více stabilní, právě protože nepoužívají přírodní obnovitelné zdroje. Proto je nejvhodnější kombinace jaderných elektráren

a elektráren s obnovitelnými zdroji – např. solární nebo větrné.

Štěpná reakce probíhá při tom, když se jaderné palivo ponoří do tzv. moderátoru, kterým je nejčastěji demineralizovaná voda nebo grafit.

Štěpná reakce začne, když neutron dopadne do jádra radioaktivního prvku. Jádro se rozkmitá a rozdělí se na dva nebo více odštěpků, které se od sebe obrovskou rychlostí vzdalují. Když se sráží s dalšími atomy, začne se uvolňovat tepelná energie, která je využívána na výrobu páry. Aby nedošlo k neřízenému štěpení, je počet neutronů regulován řídicími tyčemi z boru, hafnia nebo kadmia pro případ, že by bylo potřebné například štěpnou reakci okamžitě zastavit. Elektrárna je vybavena i bezpečnostními tyčemi s ještě větší koncentrací materiálu pohlcujícího neutrony v případě nutnosti. Část energie při štěpení se uvolňuje jako jaderné záření neboli tok neutronů. Před zářením je okolí elektráren maximálně chráněno, ale ani přesto se nevyhneme určitému minimálnímu úniku.

Výstavba i prodloužení životnosti nebo bezpečná likvidace jsou nesmírně finančně náročné. Budování Temelínu stálo 100 miliard českých korun.

Tak na závěr něco o rychlých reaktorech a studené fúzi. Rychlé množivé reaktory jsou oproti

konvenčním energetickým reaktorům krokem kupředu, zatím ale nejsou připraveny pro širší uplatnění v energetice. Nabízí mnohem efektivnější využití jaderného paliva.

Termojaderná fúze – proces, který probíhá ve hvězdách. Díky němu nám Slunce dodává tolik

energie, že umožňuje život na Zemi. Pokud bychom chtěli provést tuto fúzi na Zemi (při mnohem nižších teplotách), jsou zapotřebí teploty nad 100 000 000 °C.

Studená fúze je zatím však jenom záhada do budoucnosti. I když mají jaderné elektrárny nějaká negativa, stále jsou potřebné

pro výrobu elektřiny v tomto světě.

V blízké či daleké budoucnosti možná budeme moci tato negativa odstranit, ale zatím můžeme jenom polemizovat o možných způsobech jak.

*Michelle Lily Ivánková, 9. ročník IV
Fyzika s Ing. P. Zvardoněm*

DO HLOUBKY VĚCÍ

Kynuté borůvkové knedlíky, voňavý tvarohový koláč nebo křupavý rohlík mají společnou jednu důležitou surovinu, a tou je droždí.

Pečivo je pro nás nedílnou součástí jídelníčku. Pečivo snídáme, přikusujeme v poledne k polévce, svačíme jej, v některých případech jím řešíme i rychlou večeři. Droždí (nebo také kvasnice) je základní surovinou pro výrobu pečiva. Díky němu je pečivo krásně nadýchané. Ale co to vlastně je a jak se vyrábí?

Údajně za ně můžeme být vděční Egypťanům, kteří je objevili náhodou v 5. století př. n. l., když zapomněli dát již připravené těsto péct. Po několika hodinách zjistili, že těsto několikrát zvětšilo objem.

Jedná se o živé buňky kvasinek druhu *Saccharomyces cerevisiae*, které ke svému rozmnožování potřebují cukr. Velikost jedné kvasinky nepřesahuje 6 až 8 tisícín milimetru. 1 cm³ droždí, což je asi 1,5 g, v sobě obsahuje 10 miliard těchto živých buněk!

Kvasinková buňka pomocí cukru z melasy za přítomnosti kyslíku a přísady živin rychle roste a množí se. V několika stupních kvašení se postupně získává požadované množství droždí. Po oddělení zbytků melasy a živin vzniká kvasničné mléko. Z něj už jenom zbývá odstranit vodu a droždí je na světě!

Kvasinky mají schopnost přeměňovat přirozené cukry mouky na alkohol a oxid uhličitý a právě ten způsobuje kynutí těsta.

TIP na trochu jiné použití

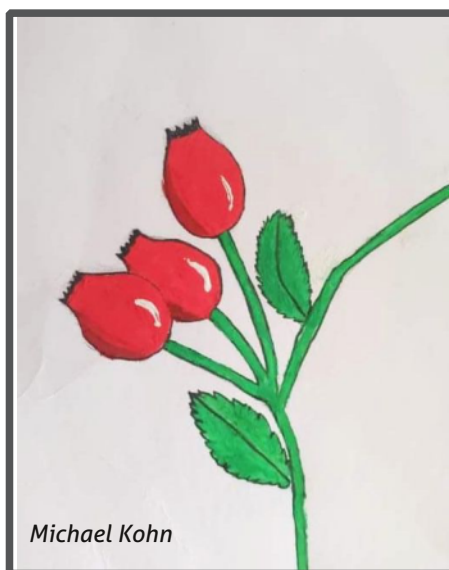
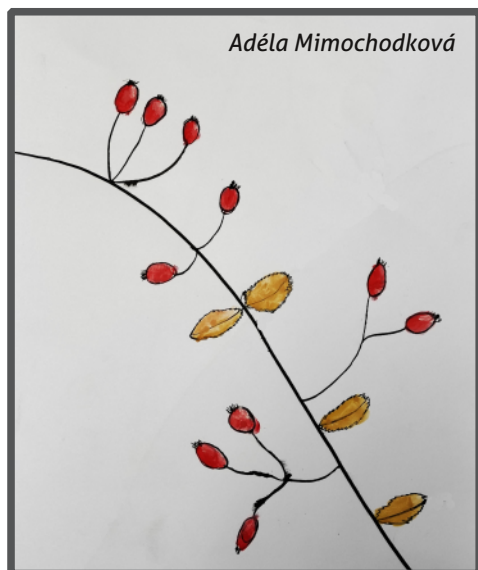
Masku na pleť si připravíte z čerstvého droždí (20 g) a vlažného mléka (cca 2 lžice). Důkladně je v mléce rozmačkejte tak, aby vznikla hustá kaše. Masku pak naneste na celý obličej, vynechejte oblast okolo očí. Nechte si ji na sobě asi 15 minut, aby trochu zaschla, a poté opláchněte teplou vodou.

Pavčina Čaňová a Vivien Straková, 8. ročník

PODZIMNÍ TVOŘENÍ

V rámci hodin výtvarné výchovy jsme s osmáky a deváťáky zkusili kombinovanou technikou vyjádřit podzimní téma - šípky. Na podzim jsou už šípkové keře často téměř bez listů a jen červenavé plody se lesknou ve slábnoucích slunečních paprscích. Zkuste posoudit, jak to zvládli.

Mgr. Robert Goldmann

HURÁ NA HŘIŠTĚ (s Mgr. Pavlínou Majerovou)

Další články naleznete v e-Papjerkách na: <http://papjerky.skolybrezova.eu>

Vydává: Školy Březová | www.skolybrezova.eu | šéfredaktor: Jana Buryanová | redaktoři: žáci školy
e-mail: papjerky@gmail.com | korekce textu: Mgr. Zdeňka Ryšková a Bc. Julie Křížanová | obrázky
namalovali děti v PNP s Bc. Dankou Michalcovou